

ERDÉLYI KIRÁNDULÁSUNK

2018.08.27-30.

10T

Vasárnap, este hat óra. Gyülekezőnk volt a pozsonyi úti kollégiumban, hiszen kora hajnalra terveztük az indulást. Első nap, hétfő, hajnali 4 óra. Utunk megkezdődött. Hosszú nap elé néztünk. Több órás út után el is értük a román határt, de ez

még semmit sem jelentett, hiszen aznap öt helyszínre is ellátogattunk. Biharkereszttest elhagyva első megállónk Nagyvárad volt, ahol a Székesegyházat néztük meg, mely Szent László ereklyéjéről is nevezetes. Ezt egy másik templom is követte, még hozzá Bánffyhunad református temploma. Összehasonlítva, két különböző vallás, különböző hagyomány, építészet jut az eszünkbe, de a maga szépségében mindkettő gyönyörű volt. Egy kis friss levegőre vágyva kilátogattunk a Király-hágóhoz is, ahonnan a tájkép mesébe illő volt. Dombok felhőbe takarva. Napunk utolsó kiruccanását Kolozsváron ejtettük meg. Körbejártuk a várost, szétnéztünk, s a főtéren még történelem órában is lehetett részünk kedves nevelőtanárunk, Bocsi Sándor jóvoltából. Aztán megnéztük Mátyás király szülőházát. Este nyolcra végül megérkeztünk a heti szállásunkra,

Zetelakára, ahol már a buszról leszállva szívélyes erdélyi fogadtatásban lehetett részünk.

Megvacsoráztunk, s ezzel hivatalosan is elkezdődött a hetünk. Második nap, kedd reggel. Első utunk Szejkére a székelypukhoz vezetett.

Igazi székelypuk, igazi látványosság. Onnan Farkaslakára tartottunk, Tamási Áron szülőfalujába, az író sírjához, hol megemlékeztünk róla egy, az életéről szóló kis szöveg

felolvasásával Ez azért is volt szép pont, mert 3 diákunk (köztük én is) a Pétervásárai Tamási Áron Általános iskolából jöttünk, s úgy éreztük ez fontos számunkra. Mindezek után irány bazározni Korondra, melynek fazekasai világhírűek. Ha már világhír, akkor egy egyedülálló sóbányát is megemlítenék, ahol jártunk, ez pedig Parajd. Napi utolsó pont Székelyudvarhely, városnézés, majd szállásunk. Harmadik nap, szerda. Aznap útba ejtettük Madéfalvát,

Gyergyószentmiklóst, de ami igazán rabul ejtette szívünket, s időnk nagy részét kitette, az a Gyilkos-tó, Békás- szoros. Az egyedüli táj, a sziklák, a magasság, ahonnan valami csodálatos volt 7 km-t gyalogolni. Ezt csak Csíksomlyó, a zarándokhely, múlta felül a Kegyetemplomával, a nagy pütkösdí búcsújának szentmise helyszínével, s a Mária szoborral. Rövidet énekelve a templom előtt hálát is adtunk az évünkért, s hogy e helyekre eljuthattunk. Negyedik nap, csütörtök, a hazaút. Újra hosszú utazás elé

néztünk, de előtte ellátogattunk Segesvárra, ahol a várnegyedbe jártuk be, persze egy újabb érdekes „történelem óra” keretein belül, a középkori városok

témában. Marosvásárhelyen pedig a Kultúrpalota belsejében, csodaszép festmények, hangverseny termek között bolyongva lehettünk részesei a régi Magyarország művészetének. Innen már egyenesen haza indultunk, csak vacsorázni álltunk meg Berettyóújfalun, ahonnan jóllakottan, tele hassal, feltöltődve indultunk tovább.

Hamarabb megérkeztünk, mint terveztük, kilenckor már Egerben voltunk. Elmondhatom, hogy tartalmas kis hetünk volt. Az persze igaz, hogy szeptembertől, mint egy osztály, már nem leszünk együtt, de én e két évre ilyen szép és felejthetetlen kirándulásokat kívánok magunknak, amiket még együtt töltünk. Köszönjük tanárainknak!

Nagy Krisztina